Al-Humazah *SURAH 104*

(Baktalaren) Mecka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

In the Name of God, the Lord of Grace, the Ever Merciful.

Woe to every taunting, slandering backbiter, (1)	وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾
who amasses wealth and keeps counting it again and again, (2)	ٱلَّذِى جَمَعَ مَالاً وَعَدَّدَهُۥ ﴿٢﴾
thinking that his wealth will make him immortal. (3)	يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُۥٓ أَخْلَدَهُۥ ﴿٣﴾
By no means! He will indeed be flung into the crushing one. (4)	كَلَّا ۖ لَيُنۢبَذَنَّ فِى ٱلْحُطَمَةِ ﴿٤﴾
Would that you know what the crushing one is! (5)	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْحُطَمَةُ ﴿٥﴾
It is God's own kindled fire, (6)	نَارُ ٱللَّهِ ٱلْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾
which will rise over people's hearts. (7)	ٱلَّتِى تَطَّلِعُ عَلَى ٱلْأَفْـِٔدَةِ ﴿٧﴾
It will close in upon them, (8)	إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾
in towering columns. (9)	فِى عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍۭ ﴿٩﴾

[104:1] Ve till den varje hånande, förtalande baktalare (som försöker finna fel hos andra)!
[104:2] [Och] som samlar pengar på hög och (i stället för att. att göra gott) fortsätter att räkna den om och om igen;
[104:3] i förhoppningen att hans rikedom skall ge honom odödlig!
[104:4] Absolut inte! Han kommer verkligen att kastas in i Det krossande (Hutamah)
[104:5] Om du bara visste vad Det krossande är
[104:6] Guds egen antända eld.
[104:7] som kommer att stiga över människors hjärtan;
[104:8] och den kommer att stänga in dem
[104:9] i ändlösa tornande pelare (av eld)!

Föraktlig karaktär

Denna sura beskriver en verklig scen från de tidiga dagarna av det islamiska budskapet, men samma scen upprepas i varje miljö och samhälle. Den visar en usel, elak person som fått rikedom och använder den för att förtrycka andra, tills han börjar känna sig nästan outhärdlig. Han tror att rikedom är det högsta värdet i livet, inför vilket alla andra värden och normer faller samman. Han känner att eftersom han äger rikedom, kontrollerar han andra människors öde utan att behöva stå till svars för sina egna gärningar. Han inbillar sig att hans pengar och rikedom är en gud, kapabel till allt utan undantag, även att motstå döden, göra honom odödlig och stoppa Guds dom och hans vedergällning.

Förledd av rikedomens makt, räknar han sina pengar och njuter av att räkna dem om och om igen. En ondskefull fåfänga släpps lös inom honom och driver honom att håna andras positioner och värdighet, att förlöjliga och förtala dem. Han kritiserar andra verbalt, hånar dem med sina gester, antingen genom att härma deras rörelser och röster eller genom att förlöjliga deras utseende och drag, med ord och mimik, med hån och förtal.

Det är en usel och förnedrad bild av någon som saknar mänskliga ideal och generositet och är berövad tro. Islam föraktar denna typ av person vars egenskaper är diametralt motsatta dess egna höga moraliska standarder. Islam förbjuder starkt hån och förlöjligande av andra människor samt avsiktlig felletning. Men i detta fall beskriver Koranen dessa handlingar som smutsiga och fula, och levererar en skarp varning till alla som ägnar sig åt dem. Detta antyder att suran hänvisar till ett verkligt fall där några icke-troende utsatte Profeten och de troende för sitt hån och förtal. Svaret på dessa handlingar kommer i form av ett starkt förbud och en skrämmande varning. Det finns några rapporter som nämner specifika individer som skulle vara de förtalare som åsyftas här, men dessa är inte autentiska, så vi kommer inte att diskutera dem, utan istället nöja oss med allmänna observationer.

Varningen kommer i form av en bild av efterlivet som beskriver det mentala och fysiska lidandet där och ritar en bild av helvetet som är både påtaglig och berättande. Den är noggrann med att koppla samman brottet med det straff som utdelas och dess effekt på den skyldige. På ena sidan finns bilden av den hånande, förtalande baktalaren som hånar och förlöjligar andra medan han samlar rikedom och tror att han är garanterad odödlighet på detta sätt. Denna

bild av en cynisk baktalare som söker makt genom rikedom kontrasteras med den föraktade, ignorerade personen som kastas in i ett krossande instrument som förstör allt som kommer i dess väg. Snart krossar den hans struktur och hans stolthet.

Det krossande instrumentet är *"Guds egen antända eld."* (Vers 6) Att den identifieras som Guds eld antyder att det är en exceptionell, ovanlig sorts eld, fylld av skräck. Denna eld ”stiger” över personen som hånar och förlöjligar andra. För att fullborda bilden av den föraktade, ignorerade och krossade personen, stänger elden in honom från alla håll och låser honom fast. Ingen kan rädda honom och ingen frågar efter honom. Inuti är han bunden vid en pelare, som djur binds, utan respekt.

Tonläget i vokabulären som används i denna sura är mycket starkt: "*Fortsätter att räkna den om och om igen; absolut inte! Han kommer verkligen att kastas; stiger, tornande.*" Genom sådana uttryck förmedlas kraftfullheten på ett betoningens sätt: "*Han kommer verkligen att kastas in i Det krossande. Om du bara visste vad Det krossande är! Det är Guds egen antända eld."* (Vers 4-6) Först kommer generaliseringen och det kryptiska uttrycket, sedan utropet som antyder stor skräck, och sedan det tydliga svaret – alla är former av kraftfullt uttryckssätt. Stilen förmedlar också varningar: "*Ve till*...; *Han kommer att kastas in i*...; *Det krossande*...; *Guds antända eld; som kommer att stiga över människors hjärtan, den kommer att stänga in dem; i tornande pelare.*" I allt detta finns en slags harmoni mellan bildspråket och känslorna samt handlingarna hos den *'hånande, förtalande baktalaren*.'

Vid tiden för dess uppenbarelse följde Koranen upp de händelser, som det islamiska budskapet ställdes inför, samtidigt som den också ledde det framåt på sin väg. Koranen är det ofelbara vapen, som förstör konspiratörernas list, skakar fiendernas hjärtan och fyller de troende med mod och beslutsamhet att uthärda. Vi inser faktiskt två viktiga fakta i Guds omsorg här, när Han fördömer denna usla typ av människor:

- ✓ För det första, vi får se hur moraliskt förfall ser ut och hur människor förvandlas till sådana uslingar.
- ✓ För det andra, vi inser att Han försvarar de troende, bevarar deras själar mot fiendernas förolämpningar, visar dem att Gud vet och avskyr vad

som förorsakas dem, och att Han kommer att straffa förövarna. Detta är tillräckligt för att höja deras själar och få dem att känna sin position högt över andras onda planer.